

— Žalobkyňa v tomto ohľade uvádza, že v niekoľkých povolovacích konaniach už primerane a dostatočne preukázala, že doplnková látka, ktorú vyrába, nemá podľa článku 5 ods. 2 nariadenia č. 1831/2003 škodlivé účinky na zdravie ľudí a zvierat alebo na životné prostredie. Komisia a EFSA toto tvrdenie navyše nevrátili.

4. Štvrtý žalobný dôvod založený na porušení článku 6 nariadenia (ES) č. 178/2002 ⁽²⁾

— Na tomto mieste tvrdí žalobkyňa v podstate, že napadnuté nariadenie sa nezakladá na riadnej a úplnej analýze rizík.

5. Piaty žalobný dôvod založený na porušení článku 7 ods. 2 nariadenia č. 178/2002

— Žalobkyňa v tejto súvislosti okrem iného tvrdí, že Komisia nemôže napadnuté nariadenie odôvodniť ani zásadou preventívnosti podľa článku 7 nariadenia č. 178/2002. Okrem toho uvádza, že napadnuté nariadenie porušuje požiadavky článku 7 ods. 2 nariadenia č. 178/2002 aj pri zohľadnení zásady preventívnosti.

6. Šiesty žalobný dôvod založený na porušení základných zásad práva Únie

— Žalobkyňa vyčíta v uvedenej súvislosti porušenie práva byť vypočutý, nároku na spravodlivý proces a zásady proporcionality.

7. Siedmy žalobný dôvod založený na porušení článku 19 nariadenia č. 1831/2003

— Na tomto mieste sa vytýka, že Komisia nedodrжала dvojmesačnú lehotu stanovenú v článku 19 nariadenia č. 1831/2003 pre preskúmanie rozhodnutí alebo opomenutí EFSA a že rozhodla o žiadosti žalobkyne o preskúmanie stanoviska EFSA až po prijatí napadnutého nariadenia.

⁽¹⁾ Nariadenie (ES) č. 1831/2003 Európskeho Parlamentu a Rady z 22. septembra 2003 o doplnkových látkach určených na používanie vo výžive zvierat (Ú. v. EÚ L 268, s. 29; Mim. vyd. 03/040, s. 238).

⁽²⁾ Nariadenie (ES) č. 178/2002 Európskeho parlamentu a Rady z 28. januára 2002, ktorým sa ustanovujú všeobecné zásady a požiadavky potravinového práva, zriaďuje Európsky úrad pre bezpečnosť potravín a stanovujú postupy v záležitostiach bezpečnosti potravín (Ú. v. ES L 31, s. 1; Mim. vyd. 15/006, s. 463).

Žaloba podaná 9. apríla 2013 — Portugal Telecom SGPS, S.A./Komisia

(Vec T-208/13)

(2013/C 164/38)

Jazyk konania: portugalcina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Portugal Telecom SGPS, S.A. (Lisabon, Portugalsko) (v zastúpení: N. Mimoso Ruiz a R. Bordalo Junqueiro, advokáti)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zrušil rozhodnutie Európskej komisie C(2013) 306 a zaviazal Komisiu na náhradu trov konania,

— subsidiárne znížil pokutu, ktorá bola žalobkyni uložená v súlade s článkom 2 uvedeného rozhodnutia.

Dôvody a hlavné tvrdenia

V napadnutom rozhodnutí sa uvádza, že Portugal Telecom a Telefónica, S.A. porušili článok 101 ZFEÚ tým, že do zmluvy o kúpe balíka akcií spoločnosti Brasilcel NV vo vlastníctve spoločnosti Portugal Telecom spoločnosťou Telefónica, S.A. vložili článok 9, ktorý Komisia vykladá ako dohodu o nekonkurovaní si, ktorá je nezávislá od predmetnej transakcie.

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza dva žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod založený na porušení podstatných formálnych náležitostí:

— podľa žalobkyne je napadnuté rozhodnutie nedostatočne odôvodnené, keďže jeho odôvodnenie obsahuje v podstatných bodoch nedostatky, nepresnosti a chyby, ktoré nenapravitelne skresľujú jeho závery,

— žalobkyňa sa tiež domnieva, že napadnuté rozhodnutie obsahuje nedostatočné dôkazy, keďže Komisia nepredložila nijaký dôkaz vyvracajúci dôkaz, ktorý predložila žalobkyňa a z ktorého vyplýva, že článok 9 zmluvy obsahuje povinnosť spočívajúcu v zákaze konkurencie, ktorá sa vzhľadom na okolnosti jej vzniku nemôže stať účinnou bez predchádzajúceho potvrdenia zo strany oboch zmluvných strán,

— žalobkyňa sa okrem iného domnieva, že článok 9 zmluvy nemôže byť posúdený ako obmedzenie na základe cieľa a že Komisia nepreukázala, tak ako jej prislúcha preukázať, súčasnú alebo prípadnú existenciu obmedzujúcich účinkov, ktoré by mohli byť v rozpore s pravidlami v oblasti hospodárskej súťaže.

2. Druhý žalobný dôvod založený na porušení Zmluvy a práva týkajúceho sa jej uplatnenia:

— žalobkyňa sa domnieva, že napadnuté rozhodnutie je v rozpore s právom Únie v rozsahu, v akom obsahuje tieto pochybenia:

- a) zjavne nesprávne posúdenie skutkových okolností, dôkazov a dôkaznej sily údajov, keďže Komisia nesprávne posúdila a vyložila údaje, ktoré poskytl účastníci konania, a teda na základe dôkazov nachádzajúcich sa v spise nedospela k najpresvedčivejším záverom;
- b) nesprávny výklad článku 101 ZFEÚ a v dôsledku toho porušenie uvedeného ustanovenia, keďže Komisia bezdôvodne a nesprávne posúdila účastníkov konania ako možných konkurentov na všetkých trhoch, na ktoré sa údajne vzťahuje predmetná povinnosť spočívajúca v zákaze konkurencie. Táto povinnosť nemohla byť posúdená ako obmedzenie na základe cieľa a Komisia nepreukázala nijaké jeho účinky;
- c) porušenie povinnosti uskutočniť vyšetrenie a rozhodnúť, keďže napadnuté rozhodnutie neobsahuje a ani nevyvracia nijaké relevantné tvrdenia, ktoré účastníci konania predložili, najmä pokiaľ ide o rozsah pôsobnosti doložky o zákaze konkurencie;
- d) porušenie zásady *in dubio pro reo*, keďže Komisia považuje za nesporné niektoré skutočnosti v neprospech žalobkyne, v prípade ktorých existujú vážne pochybnosti a v súvislosti s ktorými si nie je istá ani samotná Komisia;
- e) porušenie zásad, ktoré sa Komisia zaviazala uplatniť v rámci ukladania pokút, a to konkrétne ustanovení bodu 13 svojich usmernení v danej oblasti, keďže Komisia vypočítala sumu pokuty vo vzťahu k všetkým trhom týkajúcim sa elektronickej komunikácie, bez ohľadu na to, či sa nachádzajú na ibérskom polostrove, pričom nezohľadnila tiež skutočnosť, že údajné porušenie vôbec nepokračovalo po 29. októbri 2010;
- f) porušenie zásady proporcionality vzhľadom na okolnosti prejednávaneho prípadu a kritérií, ktoré treba dodržiavať pri ukladaní pokút.

Žaloba podaná 16. apríla 2013 — Ferracci/Komisia

(Vec T-219/13)

(2013/C 164/39)

Jazyk konania: taliančina

Účastníci konania

Žalobca: Pietro Ferracci (San Cesareo, Taliansko) (v zastúpení: A. Nucara a E. Gambaro, advokáti)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zrušil rozhodnutie Komisie z 19. decembra 2012 podľa článku 263 ZFEÚ,

— zaviazal žalovanú na náhradu trov konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Táto žaloba je podaná proti rozhodnutiu Komisie C(2012) 9461 final z 19. decembra 2012, ktorým sa vyhlasujú pomoci poskytnuté vo forme oslobodenia od miestnej dane z nehnuteľností (imposta comunale sugli immobili, ďalej len „ICI“) neobchodným subjektom vykonávajúcim určité činnosti, za nezlučiteľné s vnútorným trhom, pričom nenariadila ich vrátenie, a ktorým sa vyhlasuje, že za štátnu pomoc nemožno považovať zvýhodnené zaobchádzanie poskytnuté cirkvi a niektorým športovým združeniam podľa článku 149 jednotného textu o dani z príjmu (testo unico delle imposte sul reddito, ďalej len „TUIR“), ako aj oslobodenie od IMU (imposta municipale propria — miestna daň z nehnuteľností) poskytnuté niektorým subjektom vykonávajúcim osobitné činnosti.

Na podporu svojej žaloby žalobca uvádza štyri žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod sa zakladá na porušení a nesprávnom uplatnení, ako aj na nesprávnom výklade článku 14 nariadenia (ES) č. 659/1999.

— Žalobca v tejto súvislosti tvrdí, že žalovaná, hoci dospela k záveru o porušení článkov 107 ZFEÚ a 108 ZFEÚ, nenariadila vrátenie uvedenej štátnej pomoci. Žalobca uvádza, že v tejto súvislosti neexistuje nijaká mimoriadna okolnosť, ktorá by odôvodňovala absolútnu nemožnosť vrátenia a v každom prípade takáto absolútna nemožnosť nebola preukázaná.